

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 16.

Z KRAKOWA DNIA 23 LUTEGO 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 15 Lutego.

Dziekan Wydziału Prawa i Administracyi Królewsko - Warszawskiego Uniwersytetu podać, w wykonaniu Ustaw Uniwersyteckich paragrafem 179 objętych, do wiadomości, iż:

1. JP. Xawery Koisiewicz, Kandydat Prawa Uniwersytetu Krakowskiego w dniu pierwszym Grudnia r. z.

2. JP. Karol Ogrodowicz, Kandydat Prawa Uniwersytetu Berlińskiego.

3. JP. Hyacinth Straszak, Kandydat Prawa Krakowskiego Uniwersytetu w dniu 26 Stycznia r. b. odbyli popis publiczny całokursowy w Wydziale Prawa i Administracyi, i otrzymali stopień Magistrów Ob: Prawa. — Patenta, jako świadectwo ukończonych z pożytkiem nauk w Uniwersytecie, wręczone zostały.

w Warszawie dnia 13 Lutego 1820 r.
Handtkie.

Jacyna Sekr: Univer:

Wydawcy Orła Białego o Gazecie Warszawskiej.

Niechcemy usypiać naszych Czytel-

ników, przytaczając wyjątki z pod pióra Redaktorów G. W. pełnych znanych zasług, wielkiego doświadczenia, a conajpewniejszy, nie tylko pięćdziesiętnich, ale nawet widocznie przestarzałych, lecz zaufanie współrodaków, którego codzień większe odbieramy dowody, nakazuje nam abyśmy pilno nasze zapewne dalekie jeszcze od pożądaných zalet, bronili jednakowo od zarzutów, które niechętni celom naszym, Kapłani Obskurantyzmu i arbitralności miotają, ufni w wielką liczbę swych zwolenników. — Dla tego odpowiadamy nawet Gazecie Warszawskiej, a co gorsza podobne nawet Gierardowi Maurycemu Witowskiemu alias Pustelnikowi z Krakowskiego Przedmieścia i t. d. i t. d. i t. d.

Twierdzenia krytyka naszego w Nr. 11 (Zobacz N. 13 Gazety Krakowskiej) umieszczone mają trzy znakomitsze cele.

a) Że służyć obcym rządóm na ziemi własnej jest bardzo uczciwie.

b) Że o dziełach Skarbka nikt sądzić jeszcze nie może; gdy przeciwnie pisma Gierarda Maurycego Witowskiego alias

„Pustelnika z Krakowskiego przedmieścia i t. d. i t. d. używają już zasłużoney sławy.

c) Że Wydawcy Orła Białego są małoletni.

Co do pierwszego, iakoby wspominając między zaletami Polaka, że nie służył obcey Sprawie, mielibyśmy zasiewać nieufność między Obywatelami, odpowiadamy, iż nie my odnawiamy bolesne rany ziemi naszej, prostem odnaceniem tej szlachetney obojętności, na powaby życia publicznego w kraju, który stracił imię własne; ale ci którzy twierdząc że służyć cudzoziemcom na ziemi własnej, jest rzeczą uczciwą, wyciągają przeciwne zdania, a tym sposobem chcą wyjaśnić to i tych, których nasza Konstytucya cudowną prawie własnością przykrywa płaszczem zapomnienia. Trudno nam zaiste uściśnić tego podstępnego zarzutu, którym Wydawcy G. W. chcą nas postawić w równi z sobą, przez najwyższy atopień zapomnienia się.

Wie bardzo dobrze o tem Orzeł biały, że po wszystkich królach i po wszystkich czasach byli ludzie których okoliczności, potrzeba, a miarowicie czasowa przemoc przymuszały szukać schronienia w obcych krajach, lecz Orzeł biały pamięta na to, o czem pocziwa Gazeta zapomina: że Polacy wstawieni w Ameryce, w Francyi i Niemczech, pierwsi stawiali w obronie własnego kraju, gdy tego byt był zagrożonym; zapomina o tem że Poniatowski nie służył Austrii w ten czas kiedy Polski nie było, Dąbrowski nie służył Francyi, ale przeniósł na tę ziemię szczątki Polski; tak iak dzisiaj Polacy ze wszystkich części oddzielonych od nas służą Polsce, służąc

drogiemu tej Królowi, a zaiste nikt z Gazetą nie powie, że służą obcey sprawie: zapomina jeszcze G. W. że do służby cudzoziemcom na własnej ziemi, cnotliwi Polacy taki mieli wstręt, iż mała tylko liczba i to idąc bardziej za przykładem jeszcze mniejszej, a niżeli z własnego przekonania połączyła się z niemi, gdyż dzięki Bogu, Polacy nie dzielą uczuć Gazety, ażeby Ojczyzna i pensya było iedno. Istykt własnej zacności wskazywa im iasno że tam gdzie cały naród jest w niewoli, zaszczytniej jest dzielić ją wspólnie z braćmi, iak łączyć się do tych, którzy zguby kraju są przyczyną.

Wszakże nie należy do tej liczby, mały poczet ludzi, którzy zrodzeni przy zgonie kraju, miłość dla niego, zamienili w miłość rodaków, i tak w celu pomagania ziomkom, iako też w nadziei zmniejszenia serc władców nad niedolą rozdar-tej ziemi, silni czystością i wzniosłością swoich zamiarów, poświęcali się na pielęgnowanie tej iedynej iskry, dalszych kraju widoków. — Tych ludzi nazwiska mięsząc zapewne potomność nie będzie z temi, którzy aby tylko urzędować, zapominają o przeszłości własnego kraju, a nawet o jego imieniu.

Tacy jeżeli połączeni z cudzoziemcami służyli krajowi uczciwie, łagodzili iarżmo, a tem samem względem sprawy narodowej popełniali zbrodnią, gdyż jego ciężar przyspieszyłby oswobodzenie. Jeżeli zaś powiększali ciężar tej niewoli, pomnażali niedolę kraju, hańbą, iaką się sami w obliczu tych cudzoziemców okrywali. O gdyby Redaktorowie Gazety nie tyle ufali w znane zasługi i wielkie doświadczenie, a raczyli się choć czasem

dowiedzieć, co się na świecie politycznym dzieje, znaleźliby przykład w przeszłym nawet roku (przeczytał Dziennik la *Renommée* 102 1819 r.) który zachowałby był ich od hańsownej opinii z jaką się dzisiaj wyrwali. — Oto: "w części Królestwa Saskiego dziś od niego oderwanej, gdy chciano zaprowadzać Stany, te ziechać się niechciały, i uczyniły następujące oświadczenie: iż uważają się za prowincję zdobytą, iż nie będąc mocniejszymi. muszą ulegać sile, dla czego będą i nadal ponosić wszelkie ciężary i podatki nakładane przez Rząd dzisiejszy, że w ogólności będą się starali znosić los nieszczęsny z rezygnacją, że szanowa będą rozkazy nowego ich Pana, lecz że w takim położeniu nie poymną na coby im się przydać mogło Zgromadzenie Stanów, a pamiętając na prawidło beneficiorum obiruduntur (dobrodzieystw nie należy narzucać) wolą odstąpić od tej prerogatywy. . . . Gdyby takie pisma czytała poczciwa Babunia, nie pletłaby nam tak często tyle nieznosnych bredni.

Co do drugiego. Ze dzieła Skarbka nikt jeszcze sądzić nie może, wybaczy Gazeta, iż się znowu zapomniła; uczy nas że Kościuszko służył w Ameryce, a nie wie, że w Warszawie jest Uniwersytet, że w tym Uniwersytecie jest Kurs Gospodarstwa Kraiowego; że z użytkiem słuchacze przechodzą go pod przewodnictwem Hrabiego Skarbka, który nie przy ciągnięciu Lotery nabierał tej znajomości, ale od pierwszych Professorów, w pierwszym z oświecenia mieście. Gdyby więc Redaktorowie Gazety mniej ufali w znane zasługi i wielkie doświadczenie, pod Skarbkiem inaczej by o gospodarstwie kraiowem sądzili, możemy więc śmiało

wnosić, bośmy to dzieło czytali, że nie będzie takie, iak ogryzki Szanownego Pułstelnika.

Uwaga ta nieściąga się do Pana J. S. lecz do naszych czytelników, iakich albowiem dowodów iakiego języka użyć do człowieka który w prostocie ducha powiedział, że Witowski pisał o Ekonomii politycznej, a nie o Gospodarstwie kraiowem. Niechże przeczyta Stroynowskiego, którego imię ktoś mu zapewne podyktował, a poymie (jeżeli co pojąć może???) znaczenie wyrazów które przytaczał niezrozumiawszy ich wcale.

Co do trzeciego, iż Wydawcy Orła białego są małoletni, wybaczy Gazeta; albo ich się zna, albo zapomina różnicę między młodością a małoletnością. Ale niech wcale na latach nie zakładać swoich zaszczytów, wszakże podług prawa Gazeta liczy już lat tyle, żeby mogła być u samowolnioną, przecież iey czyni ciągle dzieciństwem wydać.

Resztę zarzutów w miłości Chrześcijańskiej przepuszczamy. — Oby tak Czytelnicy tej nieszczęśliwej Gazecie przepuścić mogli! — Przypominając na ostatku iż żyjemy w kraju i wczasy, gdzie nie lata ale ludzie mają wiadomość, gdzie każdemu pisać jest wolno, a pisać w sprawie Konstytucyi, jest naysprawniejszą powinnością każdego dobrego Polaka, ażeby przyspieszyć te iey skutki, iakie sobie zamierzył nasz Wielki, nasz Ukochany Prawodawca. Zapewniamy więc poczciwą Gazetę i iey wszystkich iakiegokolwiek bądź wieku, wzrostu, obiętości i cery zwolenników, iż pomimo wszelkich iey pisków, nic w całym życiu naszym robić nie będziemy, iak tylko pisać, myśleć i czynić w sprawie drugiego Króla.

pożądanego prawa i naszej ukochaney Ojczyzny.

Wydawcy Orla Białego.

Z Paryża d. 5 Lutego

Król zachorował znowu. — Z rozkazu Króla zgromadzi się w tym tygodniu gabinetowa rada, na której będzie zapewne nowy projekt o obiorach roztrząsany, który ma być w przyszłym tygodniu izbom podany. Ta nadzwyczajna rada, podług Monitora, składać się będzie oprócz Ministrów z Xcia Richelieu, Kanclerza Francyi, Ministrów stanu Lainé i Garnier.

Hr. St. Simon, który w jednym z tutejszych Dzienników użył nieprzystoynych wyrazów przeciw rodzinie Królewskiej, został na 3 miesięczne więzienie i zapłacenie 500 Fr. skazany.

Srodkowa kommissyia w izbie Deputowanych do roztrząsania budżetu wydatków, składa się z P. P. Gailh, Delessert, Froc de la Boulaie, Lastours, Magneval, Boin, Lafitte, Cornet d'Incourt i Hr. Beugnot, a do roztrząsania przychodów z P. P. Wendel, Lainé de Velleveque, Hr. Girardin, Tronchon, Basterrecht i 4 niewiadomych jeszcze członków. Kommissyia do prośb na teraźniejszy miesiąc składa się z PP. Mestadier, Paul de Chateaudouble, Jen. Foy, Rouchon, Poyferé de Cere, Chevalier Lemoire, Lascours, Boyer d'Argenson i Dubruel. Nadeszło znowu 365 prośb o utrzymanie konstytucyi i ustawy o obiorach, które są od 46,484. osób podpisane. Na pierwszym publicznem posiedzeniu zdana o nich będzie sprawa. — Na posiedzeniu d. 2 Benjamin Constant złożył na piśmie ważny wniosek, aby włożyć na Ministrów obowiązek, żeby nie wedle woli zapro-

wadzali w wydziałach swoich oszczędność, ale wedle uchwały izby. Na temże posiedzeniu była rzecz o prośbie 59 członków legii honorowej, w której proszą o całkowite pensyie, iak im zapewnione są ustawą z d. 15 Marca 1815. Generał Foy mówił, iż całkowita pensyia dla legioniistów nie jest w tego rocznim budżecie umieszczona, i żądał aby rzecz tę po piąty raz odesłać do Ministra spraw wewnętrznych.

Minister spraw wewnętrznych postanowił na nowo przesłać różnem miastom posągi i popiersia. Pomiędzy temi miastami znajduią się Alençon, Niort, Poitiers, St. Leu i Loisson. Angers otrzyma popiersie Marszałka de Brissac, Rhodéz Marszałka Trivulce, Laon Gabrie'a d'Estrées, Limoges d'Augesseau, Dijon Pirona i Crebillona. D. tąd posiadał Paryż wszystkie te dzieła kunsztu.

W gmachu, w którym robią saletrę, wytlukano od niejakiego czasu nocną porą okna. Ukryto więc stroża, dla zapobieżenia tej zdrożności. Dostrzegł on dwóch młodzieńców, którzy zabierali się do tłuczenia. Wołał na nich, lecz nie zważali, wystrzelił więc i zabłsyna sklarza, który wytlukał okna, aby je naprawiał.

Ambasador Angielski, Lord Stewart, miał onegdaj długie u Króla posłuchanie.

Baron Portalis za 34 letnie wierne usługi zaszczycony przez Króla został orderem legii honorowej.

Wczorajszy Monitor zawiera o rokoszu w Hiszpanii co następuje:

Odebraliśmy dziś listy z Kadixu pod d. 14 z Ronda pod d. 18, a z Madrytu pod d. 24 Stycznia. Pierwsze zapewnia, iż o ciągłej spokojności w Kadysie i

powtarza, iż miasto nie należy wcale do drożności, które wojsko pod przybranem nazwiskiem wojska konstytucyjnego popelnia. — Król mianował Jenerała Freyre tymczasowem Jenerałem kapitałem Andaluzji i tymczasowym naczelnikiem wojska do wyprawy. P. Valdes, gubernator Kadyxki, jest naczelnikiem głównego sztabu, i powołany został dla rozmówienia się przez nowego Jenerała kapitała do Sewilli. — 800 wojska przybyło d. 13 morzem z Sewilli do Kadyxu. — Wiele odezów zapowiada, że znaczna siła ciągnie przeciw buntownikom, że 8000 ludzi z Madrytu idzie przeciw San Fernando, głównemu miastu wyspy Leon, i że reszta wojska wyprawy odesłana została w głąb kraju. — Zdaie się, że Gubernator Kadyxki zapożno posłał posiłki do warowni Karaka, i rokoszanie opanowali tymczasem to miejsce. Listy Kadyxkie wymawiają to spóźnienie próżną obroną, gdyż rokoszanie zagrozili w przypadku oporu spaleniem zbrojowni i zakładów morskich. Dla zapobieżenia więc temu postanowiła osada opuścić to miejsce. — Karaka leży na wyspie Leon na końcu zatoki Kadyxkiej, którą nazywają Puntales nad rzeką San Petri. Rokoszanie opanowali okręt S. Julian, który na kotwicy stał w porcie. Officerom pozwolili rokoszanie oddalić się do Kadyxu, a Gubernatora odesłali do San Fernando. — Gubernator Grenady dowodzić będzie pod rozkazami Jenerała Freyre 6 pułkami. Jenerał Freyre ściąga do siebie do Sewilli putki Hiszpanii i Coronna, tudzież prowincjonalnych grenadyerów. Jazda łąga składa się ogółem z 5000 ludzi. Oprócz tego będzie ten Jenerał zmocniony pułkami z wyprawy, które wiernymi pozostały, 600 milicyi, i t. d. — Donie-

sienia te wyjęte zostały z listów z Ronda i Kadyxu. Oto są wyimki z listów z Madrytu pod d. 24 Stycznia: — Doniesiono, że Admiral Cisneros uszedł szczęśliwie z niewoli rokoszanów i znajduje się na eskadrze. Lecz nie zprawdziło się to doniesienie; jest on jeszcze w Cuaso uwięziony. Obecność w Kadyxie P. Villavicienco, który mianowany jest do zastąpienia tymczasowo tego Admirala, dała dowód do tej pogłoski. — Wnieście rokoszanów do Karaka. dało zapewne powód do pogłoski w Madrycie d. 22 że rokoszanie opanowali warownią Corta Dura. Listy z Kadyxu pod d. 18 nadeszły d. 24 do Madrytu donoszą, iż to stanowisko zostaje ciągle w ręku osady, która Królowi pozostała wierna.,,

Dziennik Paryski zawiera następujące wyimki z listów: — Z Ronda 18 Stycznia — Warownia San Pedro, leżąca tuż nad rzeką tegoż nazwiska, znajduje się w ręku rokoszanów. Naprawiają oni wszystkie baterie, które służyły dawniej do obrony tej wyspy przeciw Francuzom. Siłę ich podają do 5000 piechoty; jazdy żadnej nie mają. — Z Kadyxu d. 14 Stycznia. — Wojsko rokoszanów nazywające się konstytucyjnym, zdaie się, że San Fernando obróci za punkt połączenia; liczy około 7000 ludzi, i długo trzywać się tam będzie mogło, byle mu żywności nie brakło. Zdobyto także Karaka. (Reszta zgadza się z powyższemi z Monitora doniesieniami.)

Gazeta Francyi zawiera doniesienia z Madrytu pod d. 25 Stycznia, w których wyraża, że wszystkie tamtejsze pisma zachowują ciągle milczenie o zdarzeniach w Kadyxie. Prywatne zaś listy donoszą, że rokoszanie ciągle utrzymują swoje sta-

nowiska, i że nieczynność ich iawnie okazuje, iż naczelnicy nieufają swoim żołnierzom, nie posuwając się do innych okolic, w których, gdy lud nie łączy się z niemi, znaleźliby kres swoich działań.

Dziennik Konstytucjonista pod d. 2 b. m. zawiera obszernie z Kadyxu pod d. 10 i 11 Stycznia prywatne listy, których treść następująca: — Położenie niešťczęśliwego naszego miasta jest nader smutne. Zaledwo ukończyła się zaraźliwa choroba, a jużci przed bramami naszymi zaczęła się wojna domowa. Rokoszanie nie czynią wprawdzie żadnych poruszeń, ale oszańcowali się na wyspie, gdzie mają liczne magazyny. Sądząc po zajętych przez nich okolicach, są dosyć licznemi. Mowią, iż uciekają od nich ludzie, lecz żaden do nas nie przybył. — Tenże dziennik pod d. 4 b. m. zawiera list z Madrytu pod d. 25 Stycznia, który kończy się temi słowy: — "Liczba rokoszanców powiększa się zamiast zmniejszania; zimna ich krew w miejscach, które trzymają osadzone, dać wiele do myślenia i wnoszenia. Będąc panami zbrojowni Karaka, które oprócz tego jest znaczącą warownią, zdaje się mało ich obchodzić nadejście Jenerała Freyre, który zresztą każe na siebie długo czekać."

List z Sewilli pod d. 19 Stycznia zawiera: — "Nie wiele mamy tu pieniędzy, nie wiele żródeł, a wcale żadney ufności. Nadeszła tu wiadomość, że Karaka znajduje się w ręku rokoszanców, a żołnierze, którzy tego miejsca bronili przeszli do nieprzyjaciela. Wczoraj w wieczór rozeszła się tu wieść, że i Corta Dura znajduje się w mocy tak zwanego konstytucyynego czyli narodowego woyska. Rokoszanie są bardzo liczni, a przynajmniej

stoi ich 6000 przed Kadyxem i tyleż w okolicach. Jenerał Freyre nie jest wstanie pokonać ich, chociażby nawet woyska były mu wiernemi, które nie przechodzą 4000 ludzi i zbieranią są z różnych pułków. Jedne tylko 5 szwadronów karabinierów Królewskich są regularnem woyskiem; ale coż jazda potrafi zrobić przeciw mostowi Suazo, który jest jedynym wnyściem do wyspy Leon? Mowią, iż woysko rokoszańskie chce zwołać dawne Stany."

Podług dziennika Cenzor p d d. 2 Stycznia N. Król Hiszpański zachorował mocno na pedogę. Rokoszanie mają teraz do swoich działań własną siłę morską z kilkunastu woiconych okrętów złożoną. — Stychać, iż Adjutant Jenerała Morillo wsia da w Bilbao na okręt, dla zawiezienia mu do południowej Ameryki smutney wiadomości, iż nie zaraz dostanie posiłkow. — Kilka pułków gwardyi Królewskiej wyruszyć miało z Madrytu przeciw rokoszansom.

Gazeta *Indicateur* w Bordeaux wychodząca, donosi z listów z Baionay pod d. 27 Stycznia, że w Kadyxie od d. 11 wyżsi officerowie pilnują bram, co okazuje, iż Gubernator nie ufa żołnierzom osady. — Dwieście ludzi odebrało rozkaz udania się z Bilbao do Iruu dla zmocnienia tamtejszey osady.

Z Londynu d. 4 Lutego.

Jeszcze nie ukoiliśmy żalu z powodu śmierci Szanownego naszego Monarchy, gdy ogarnęła nas trwoga o życie iego Następcy. Wiadomość o śmierci Ojca tak dalece wzruszyła teraz panującego Króla Jerzego IV. iż po natężeniu w uroczystych dniach 30 i 31 Stycznia zwiększyła się do 1 b. m. słabość iego i zamieniła się w chorobę

zapalenia płuc. Po południu rozetła się wiadomość, iż choroba nagle się zwięk-
sza. Pierwsze doniesienie lekarzów ogo-
dzinie 3 z południa było nader zatrważają-
ce. Drugie o godzinie 11 w nocy było co-
kolwiek pomyslniejsze; wszelako opiewa-
ło, iż prędkie tylko użycie lekarstw za-
pobiegło niebezpieczeństwu. Wyszło 5
jedne po drugim doniesień; ostatnie (dziś
o godzinie 12 w południe) opiewa: "Pier-
wszą część nocy przepędził J. K. Mość nie-
spokojnie; nadedniem dopiero spał ciągle
przez 3 godziny. Choroba idzie swoim
sposobem, lecz zda się brać pomyslny o-
brot. „ Do zapalenia płuc przymieszając
miała pedogra. Kilka razy puszczano J.
K. M. Mości krew. Królewice bracia rzad-
ko opuszczają pałac Króla. Co rano Xże
Leopold Koburgski znajduje się u wyso-
kiego Chorego. Dwaj jego bracia Xże
Jorku i Sussexu także zasłabli, a Xiężna
Jorku mocno choruje. — Lord Castlereagh
jak tylko zjechał do Londynu, udał się
zaraz do Króla, ale nie był wpuszczony,
i musiał przestać na wywiedzeniu się o
stanie jego choroby. Natłok w Carlton-
house tak jest wielki, iż zaledwo przeci-
snąć się można. Co noc bywa jeden le-
karz przy Królu, a dwaj drudzy znaj-
dują się w pobliskiem zawsze domu.

Jest zwyczajem, iż Król zaraz po
wstąpieniu na tron, oprócz innych u-
rządzeń, odmienić także powinien Litur-
gią; lecz to jeszcze nie nastąpiło. Trwo-
ga względem skutków niespodziewanej cho-
roby Króla jest nadzwyczaj wielka. Xże
Jorku, jako domniemany Następca tronu,
nie może podług ustaw krajowych mieć
naczelnego nad wojskiem dowództwa.
Odebrać je ma Xże Kambridgi, który o-
czekiwany tu jest z swoją małżonką z

Hanoweru. Ale kto ostatniego w zarzą-
dzeniu Hanowerem zastąpi jeszcze nie wia-
domo. — Po zmarłym Xciu Kentu Hr.
Chatam został gubernatorem Gibraltaru.
Owdowiała Xiężna Kentu obrała sobie
na mieszkanie z swą córką pałac Ken-
sington.

Załoba po zmarłym Królu naznaczo-
na jest na 3 miesiące. Teatry zostają aż
do pogrzebu zamknięte, który ma d. 16
b. m. nastąpić. Tak się zaś odbędzie jak
zmarłej Królowy. Zaraz po śmierci od-
dał Xże Jorku zwłoki Króla pierwszemu
Szambelanowi Margr. Hertford.

W dziejach Angielskich czytamy, że
Henryk III. panował 56 lat, Edward III.
51 a Jerzy III. 59 lat.

Gazeta Morning-Chronicle wyraża,
iż Ministrowie powinni przed rozwiązaniem
parlamentu, co około Wielkiej nocy na-
stąpi, załatwić bile wojskowy i skarbo-
we, przyczem będzie znowu rzecz o za-
prowadzeniu oszczędności.

Uważano, iż Lord Castlereagh od
dwóch miesięcy nader był grzecznym i
uprzedzającym dla Lordów Grey i Gren-
ville, niegdy zaufanych przyjaciół teraz
panującego Króla. Jakoż niema wątpli-
wości, iż mogą teraz wniknąć do Mini-
sterium.

Gazeta Goniec proponuje, aby zmar-
łego Króla Jerzego nazywać dobrym.

P. Sicard, agent Królowej Karoliny,
postrząnął z Dowru do Francyi. Gaze-
ta tamtejsza wyraża, iż oświadczył, że
wizie listu do Królowej, jedzie ją wy-
szukać i iak tylko nayszybciej będzie moż-
na powróci z nią do Anglii. (Zwycza-
jem jest w Anglii, iż Królowa po wsta-
pieniu na tron iey Małżonka, mianuje
swój Dwór, i to zda się być celem po

dróży P. Sicard.)

W Edinburgu dwie osoby ściągały na siebie powszechną uwagę: Xze, syn byłego Króla Szwedzkiego, który tam pod nazwiskiem Hr. Jtterburgh bawi, i były Kanclerz Lord Erskine, który 51 lat nie widział swej oczyzny.

Podług nadeszłego do Margarita doniesienia pod d. 20 Listopada woysko powstańców opanowało ważne miasto Maracaibo. Jenerał Bolivar czyni bardzo zięcznie obroty w Nowey Grenadzie; ściągnął do siebie woysko Pacza i oczekiwał jeszcze z 5000 ludzi na świeże woyska z Margarita i Maturin, dla udźwignienia potem z znaczną siłą na Karakas i zakończenia odrazu wojny z Jenerałem Morillo.

Listy z Kurassao pod d. 5 Grudnia donoszą, iż przybył tam z Laguna Wielkoryząca Karakas; lecz nie wiadomo z jakiego powodu.

Z Kingston na Jamaice piszą pod d. 4 Grudnia, iż do Panama nadeszła wiadomość z Lima pod d. 29 Września, że eskadra Chili pod Lordem Cochane nadeszła d. 28 do Calao, i że ten Lord każe tak Angielskie iako i Amerykańskie okręty przetrząsać, jeżeli nie wiozą własności Hiszpańskiej. Jenerał St. Martin, dowodzący korpusem powstańców, wyjądował do Pacao, około 100 mil Angielskich od Lima i uderzył się przeciw tej stolicy.

Bolivar wydat następującą odezwę do mieszkańców Nowey Grenady:

"Mieszkańcy Grenady i Rownin Wenezueli! Głosne wasze utyskiwania na wasze cierpienia obity się o uszy moje, i pospieszam po trzeci raz na oswobodzenie was. Zwycięztwo, które ciągle poprzedza nasze chorągwie, nie opuściło nas i w waszym kraju, i stolica wasza widziała nas po dwakroć zwycięzcami. Ani pierwszy raz, ani teraz nie przybyłem dla powiększenia mojej siły i sławy. Jedynem moim zamiarem było oswobodzić

was od udrczeń waszych nieprzyjaciół, i przywrócić wam prawa, abyście sobie rząd podług waszego wyboru nadali. Jenerałny Kongress w Guianie, od którego posiadam pełnomocnictwo i którego oswobodzenie nasze woysko słucha, jest w tej chwili ciatem prawda i czem Wenezuela i Grenady; rozporządzenia i ustawy, którym poddałście się, i które ia do skutku przywiodłem, od niego pochodzą. Mieszkańcy Grenady! Gorącem jest życzeniem wszystkich dobrze myślących obywateli i cudzoziemców broniących naszej sprawy, aby Nowa Grenada i Wenezuela połączyły się w jedną Kzptą. Lecz wielki ten i ważny krok powinien dobrowolnie, i gdyby można, jednomyślnie z waszey strony nastąpić. Oczekuję rozkazu Kongressu, dla zwołania narodowego zgromadzenia, które ma względem tego połączenia stanowić; na owezas albo posłacie deputowanych swoich do Jenerałnego Kongressu, albo własny Rząd sobie ustanowicie. Opuszczam was na krótki czas; nowe zwycięztwa oczekują oswobodzone woysko; które poty nie spacznie, polki nieprzyjacieli nie zostanie z północy i południa wyparty. Nie unoscie się bojaźnią; zostawiam walecznych żołnierzy dla waszey ochrony, uczciwych urzędników dla czuwania nad waszem bezpieczeństwem i godnego rządzenia wami. Vice-Prezydenta. Mieszkańcy Grenady! Ośm waszych prowincy oddycha już wolno; zachowajcie to błogosławieństwo waszemi cuotami, waszem patryotyzmem i waszą walecznością. Nie zapominajcie nigdy gwałtów, których doznaliście, a będniecie wolnemi. — W Główney kwaterze Santa Fe d. 8 Września 1819.

Szymon Bolivar.

Spalił się piękny dom Jozefa Bonapartego w Bordentois w New-Jersey; piękne obrazy szacowane 150,000 dolarów uratowane jednak zostały.

Z St. Domingo nadeszła do Nowego-Jorku wiadomość, że oba Rządcy tej wyspy Chrystof i Boyer poiednać się z sobą mieli, i że w obu państwach otwartą są porty dla neutralnych okrętów, a zwłaszcza dla okrętów Zjednoczonych Stanów.

DODATEK DO N^{ro} 16. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 LUTEGO 1820 ROKU WE SRODĘ

— 2 Krakowa. —

Towarzystwo Dobroczynności ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż Rok Etatowy poczynąć będzie od 1 Czerwca, i dla tego, tak Rocznica Związania swego, jak wykaz Rachunkowości do tej Epoki wstrzymanemi zostały.

Mieroszewski Prezylujący.

Z Wiednia d. 12 Lutego.

Nayaśniejszy Dwór nasz zawdziękuje od d. 14 b. m. na 12 dni żałobę po JO. Xciu Fryderyku Wilhelmie, Landrafie Hessen-Homburg, bliskim krewnym N. Cesarzowej, iako też po J. Królewicowskiej Mci Wilhelminie Karolinie Elektorowej Heskiej, i po J. Królewicowskiej Mci Fryderyku Ludwiku Następcy W. Xięstwa Meklenburgsko-Szweryńskiego.

Podług ostatnich doniesień z tamtej strony Dunaju w nocy z dnia 5 na 6 b. m. przełamane zostały skupione pod Stadlan lody, woda na Dunaju znacznie opadła i do swojego weszła koryta, tak iż przywrócony został związek z zniszczonemi przez wylew okolicami, którem Władze Rządowe spieszną niesą pomoc,

Z Petersburga d. 20 Stycznia d. k.

Przez ukaz J. C. M. pod dniem 27 Listopada r. z. w liczbie Radców kolegialnych wyniesionych na Radców Stanu, znajdują się: Szymon Malewski Rektór i Józef Frank Professor Uniwersytetu Wileńskiego. Przez tenże ukaz, Radcy dworu, Professorowie Uniwersytetu Wileńskiego, August Becu, Jan Znośko, Ignacy Reszka, Godfryd Grodecki, Aloizy Kapell, Jan Śniadecki, Tomasz Zycki i Zacharyasz Niemczewski, i Dyrektor szkół obwodu Białostockiego Stanisław Bakowski, wyniesieni na Radców kolegialnych.

Przez ukaz d. 6 Grudnia r. z. Radca Stanu Łachnicki, członek kommissyi wyświecenia interessów funduszu edukacyjnego dla Gubernii Litewskich, Białoruskich i Mińskiej, w nagrodę gorliwej służby, mianowany jest Rzeczywistym Radcą Stanu.

Przez ukaz d. 6 Stycznia r. t. Jenerał iardy Książę Galicya mianowany jest Moskiewskim wojennym Jenerałem Gubernatorom i razem sprawować ma interessa cywilne.

2 Frankfurtu d. 6 Lutego.

Podług wiary godnych doniesień zie-
chać tu w krótkce znowu mają deputowa-
ni od krajów południowych Niemiec, dla
dalszego naradzenia się względem urza-
dzenia Katolickiego Kościoła w tych kra-
jach, i powzięcia wiadomości o czynio-
nych w tey mierze w Rzymie układach.

Zatrważające wiadomości o Hiszpa-
nii zwłaszcza przez dziennik Paryzki Spo-
rów rozgłoszone, nie małe sprawiły w
mieście tutejszym wrażenie. Kupcy tutej-
si w jednym dniu wyprawili z donie-
sieniem o tych zdarzeniach w różne stro-
ny 16 sztafet. Do tey chwili, lubo prze-
sądzone wiadomości odwołane zostały,
zostaliśmy jednak względem prawdziwego
położenia rzeczy w Hiszpanii w niepewności.
Goniec od Hiszpańskiego Posła w Paryżu
przebiegł przez miasto nasze do Dreżna.

Mówią, iż zakłady wykonawczego
woyska do rozrządzenia Seymu związko-
wego na przyszłość oddane i zewszy-
stkich woysk związkowych złożone, tu w
Frankforcie mieć będą stanowisko. Za-
kłady te składać się mają z samych offi-
cerów i do 3000 wynosić.

Od brzegów Menu d. 8 Lutego.

Słychać, że Doktorywi Schreiber, peł-
nomocnikowi nabywców dóbr w West-
falij, oznaymiono w Wiedniu, iż obec-
ność tam jego nie potrzebna, gdyż rzecz
ta będzie przez Sejm związku Niemiec-
kiego, iako do niego należąca, roztry-
gnioną.

Dla ożywienia handlu zostało w Fran-
kforcie przechodowe cło zmniejszone.

Królestwo Saskie mieć w krótkce bę-
dzie nową Xieęgę ustaw kryminalnych,
którey wypracowanie powierzone jest bie-

głemu w prawie kryminalnym tajnemu
nadwornemu i sprawiedliwości Radcy Do-
ktorowi Stübel.

Papiernie w Belgii zatrudniają ter z
30,000 ludzi.

Królestwo Haaowerskie zawdziąło po-
zmarym swoim Królu żalobę. — W krót-
ce wywdzie tamże nowe urządzenie dla
Jzraelitów obchodzenia Sabbatu.

2 Włoch d. 30 Stycznia.

W Rzymie umarł d. 27 b. m. Kar-
dynał Gardoqui, rodem z Bilbao w Hisz-
panii.

Jezuici, nie licząc królestwa obu Sy-
cylii, posiadają już we Włoszech 17 kla-
sztorów, w których utrzymują tak nowi-
cyaty, iako i konwikta. Liczba tych za-
konników przechodzi 300.

Podług najnowszych doniesień z Ken-
tuki w północney Ameryce, Dominikanie
posiadają tam klasztor, w którym znay-
duje się 8 Xieży, 4 nowicyuszów i kol-
legium dla uczący się młodzieży. Ztam-
tąd odbywają misyie o 30 do 40 mil.
Założyli tam także winnicę, która nay-
pierwszą jest w tey prowincyi i wydaie już
wino. Jeden z ich Xieży i dwóch nowi-
cyuszów założyli nowy klasztor nad rze-
ką Ohio, i zamysłają założyć inny nad
rzeką Wasbask. Niedawno przeszło 7 ca-
łych rodzin Presbiteranów do Katolickiey
Religii. Rzeczeni zakonnicy chcą także
założyć drukarnią, dla dostarczenia wier-
nym potrzebnych xiążek.

R O Z M A Y T O S C I.

Zamek Valençay, należący do Xcia
Benewentu (Talleyranda), w którym te-
raźniejszy Król Hiszpański Ferdynand VII
mieszkał, jest naypiękniejszym z zam-
ków Francyi. Mieszkali w nim z Królem

tego Stryy i brat; lecz ci nie byli strzeżonemi i mogli przyjmować kogo im się podobało; wolno im nawet było wyjeżdżać o 4 mile. Król Ferdynand miał rocznego dochodu 1,500,000 Fr. Oprócz tego płacił Rząd Xciu Talleyrand za tego mieszkanie 72,000. Król Ferdynand pisywał co miesiąc do Napoleona. D. 15 Sierpnia 1813 w dniu urodzin Napoleona kazał Valençay pięknie oświecić i rozdał wiele iałmużn. Prosił kilkokrotnie o pozwolenie ziechania do Paryża, lecz zawsze odkładano to pozwolenie do pomyślniejszych czasów. Naywiększem życzeniem było Króla Ferdynanda przyjeźdem być za syna Napoleona i ożenić się z jego krewką. W zamku Valençay jest dobrana biblioteka, w której Ferdynand znaczną część dnia przepędzał. Znajduje się tamie teatr, do którego Ferdynand sprowadził kilku aktorów; ale gdy jego Spowiednik uczynił mu w tej mierze przełożenie, oddał zatem aktorów. Król Ferdynand nie nawiedził równie Stanów iak Anglików, i oświadczył nie raz, iż wolalby w Valençay pozostać, iak w Hiszpanii pod wpływem Stanów paować. Zawsze miał zamiar przywrócić dawny stan rzeczy, osobliwie inkwizycją, czego obojga za wstąpieniem na tron dokazał.

Podług *Journal des Dames et des Modes* w nappierwszych domach w Paryżu przyjęty jest zwyczaj, iż do obiadu lub wieczerzy nappierwej zasiadają Damy i pomiędzy sobą próżne zostawiają miejsca, na które każda zaprasza mężczyznę do usiądzenia obok niej, przez co gospodyni domu uwolniona jest od uchybienia gościom pierwszeństwa.

Dnia 14 i 15 Lutego 1820.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Arakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	13	12	10	9
— Żyta	8	7 15	7	6 20
— Jęczmienia	6	5 15	5	4 15
— Owsa	4 10	4	3 24	—
— Jagist	17	16	15	14
— Grochu	8	7 15	7	6
— Rzepaku	23	22	21	20

Cena Zboża

W Warszawie d. 13 Lutego.

Korzec Pszenicy	od Złp. 14	do 22.
— — Żyta	— —	11 — 13.
— — Jęczmienia	— —	8 — 13.
— — Owsa	— —	8 — 9.
— — Grochu	— —	11 — 14.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 11 Lutego.

Łaszt 30 Korcy	wynoszący.
Pszenicy	od Złp. 580 do 800.
Żyta	— — 400 — 440.
Jęczmienia	— — 300 — 360.
Owsa	— — 260 — 320.
Grochu	— — 500 — 540.

Bieg Pieniędzy

W Arakowie d. 21 Lutego.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp. 19 gr. 9
— detto Cesarski	1 — — 19 — 8
Fryd. Pruskie . . .	33 — 10
Luidor	36 — —
20to frankowy	32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 — .	232 — —
Złoty ryński Szeinami	1 — 21

Nayiększe stopnie Zimna

Dnia 13 Lutego r. b.	Stopni Zimna	— 2,6
— 14	— —	5,6
— 15	— —	8,4
— 16	— —	8,6
— 17	— —	5,6
— 18	— —	6,0
— 19	— —	2,2

TEATR NARODOWY.

W przyszły Wtorek, to jest d. 20 Lutego będzie grane Nowe Dramma pod tytułem: **ANARCHIA DOMOWA** czyli: **MOC MIŁOŚCI OYCOWSKIEJ**, na Benefis *Szymona Włodka*. Do zrobienia tej sztuki było powodem Autorowi rozrzewnienie mocne które uczuł gdy będąc w Florencyi widział w Szpitalu Obląkanych Ojca nie- szczęśliwego i jego własną Córkę pozba- wionych zdrowych zmysłów. Ojca po stracie Córkę, z żalu, po mnie- maney śmierci Uwodziciela swego, a ra- zem i Kochanka. *Anonim* Autor poświę- ca tę sztukę wszystkim pocziwym Ojcom i czułym Matkom tego szanownego Miasta i Kraju, ażeby Dzieci ich w przyszłości nie stały się przyczyną nieszczęścia Ro-

dziców i swego, lub sami Rodzice nie przyczynili się do zepsucia ich niewin- nych serc; przykład w tej Drammie wy- stawiony odrzucił niedoświadczonych, a roztropnych rozczuli. Autor niema tej o swoim talencie presumpcyi czyli wysokiego mniemania aby nie zasłużył na krytykę, bo od niej najpierwsi Autorowie niebyli wolnemi, ani też niema tej fałszywej skromności, ażeby zadowolenie oświeco- nej Publiczności nie miało być dla nie- go podchlebnem życzeniem, bo wie: że

We wszystkich czasach zdanie światley
Publiczności,

Stanowi o prawdziwey Autorów warto-
ści;

To prawo w każdym narodzie
Nupie się w Teatrze przy w chodzie.

D O N I E S I E N I A

Wydział Policji w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego, i ściśle Neutral- nego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż na wypu- szenie Entrepryzy oświecenia Latarniami, Miasta Krakowa wczasie miesięcy zimo- wych na lat trzy, poczynając od 1 Października 1820 r. aż do ostatniego miesiąca Września r. 1823 trwać mającey, odbywać się będzie w Biorze Wydziału Policji w Senacie dnia 1 miesiąca Marca r. b. o godzinie 10 przed południem licytacya publicz- na; Chcący więc być do licytacji tej dopuszczonemi, winni będą złożyć przed zac.ęciem takowej na wadium Złp. 1377. Zaś o innych warunkach do niniejszey licytacji stu- żących, które Entreprerera obowiązywać będą, i w kontrakcie onemuż domieszczone zostaną, w każdym czasie w kancelaryi tegoż wydziału pretendenci udzieloną mieć mogą wiadomość. W Krakowa d. 11 Lutego 1820 r.

Michałowski.

Konwichi, Sekr. Wydz.

Prezes Sądu Apelacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stósownie do artykułu 118 *Kodexu* Cywilnego podaje niniey- szym do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tutejszego, na po- wodztwo Tekli Berowej w Krakowie przy głównym Rynku pod Liczbą 11 zamiesz- kałej w dniu 5 Października r. z 1819 wydał Wyrok stanowczy, uznający nieprzyta- mność Jana Sędra małżonka powoda, iako żadney wiadomości o sobie nie dającego.

W Krakowie d. 27 Stycznia 1820.

Nikorowicz.

Raubach Sekr. Appell.

Główna Dyrekcya Górnicza, z mocy Reskryptu Wysokey Kommiss i Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji z dnia 4 Lutego r. b. Nr. 1117 z Stycznia 20 wydanego, czyni wiadomo wszystkim chęć dzierżawienia Dóbr Górniczych mającym: iż ogłoszo- na na dzień 29 Lutego r. b. licytacya Folwarków w Ekonomii Jęzickiey położonych, miejsca mieć nie będzie, inne zaś Dobra i propinacye w Obwieszczeniu w dniu 3 Lutego r. r. Nr. 806 ogłoszonem umieszczone, licytowane niezawodne wedle tegoż obwieszczenia zostaną. — Działo się w Kielcach na Posiedzeniu Głowney Dyrekcji Górniczey dnia 12 Lutego 1820 r.

Za Dyrektora *Moritz.*

Tomaszewski, Sekr. Jan.